

Arrest

nr. 145 612 van 19 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 19 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 november 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. LOOBUYCK, loco advocaat P.-J. STAELENS, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 3 juni 2013 het Rijk binnen en diende op 5 juni 2013 een asielaanvraag in. Op 20 november 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Mogadishu en te behoren tot de Jaji minderheidsclan. U werd op 25 december 1978 geboren te Mogadishu, meer bepaald in het district Karaan. U woonde er met uw familie in de wijk Jabuti. U huwde in 1996 met F.(...) H.(...). Uit dit huwelijk werden drie kinderen geboren, Q.(...) A.(...) W.(...) (O.V. nr. X – C.G. nr. 11/10070 referentie RvV: 87088), I.(...) A.(...) W.(...) (O.V. nr. X – C.G. nr. 11/10068, referentie RvV: 87088b) en M.(...) A.(...) W.(...) (O.V. nr. X – C.G. nr. 11/10069 – referentie RvV 87088c). U scheidde van uw F.(...) H.(...) en huwde opnieuw met A.(...) O.(...) F.(...) (O.V. nr. X – C.G. nr. 11/10733 – referentie RvV: 87082). Met haar kreeg u 3 kinderen: N.(...), M.(...) en M.(...). Uw echtgenote en uw kinderen kwamen samen met uw moeder, H.(...) J.(...) H.(...) (O.V. nrX – C.G. nr. 11/10732 – referentie RvV 87082b) naar België en

vroegen op 17 januari 2011 asiel. Op 8 december 2011 besliste het CGVS om hen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde deze beslissing bij arrest van 20 maart 2012.

U en uw familie hadden in Somalië problemen met Al-Shabaab. Al-Shabaab kwam langs bij u thuis en vroeg aan u en uw jongere broer, Y.(...), om hen te vervoegen. Uw jongere broer dook hierop onder in Medina, een nabijgelegen district van Karaan. U bleef hierop slapen in het district Shibis. Uw broer Y.(...) keerde een tweetal weken later terug naar jullie woonplaats omdat Al-Shabaab in jullie afwezigheid naar jullie huis was gekomen om uw huidige echtgenote F.(...) te vragen om met een van hen te trouwen. Hij verzette zich tegen Al-Shabaab en werd vermoord. Na dit incident, eind 2010, verlieten uw moeder, uw echtgenote en kinderen het land.

U bleef nog in Somalië omdat u niet in het bezit was van reisdocumenten. U wilde bovendien blijven werken om carrière te maken. U werkte als chauffeur bij Radio Banadir, maar hoopte het ooit te schoppen tot reporter of cameraman. Op 13 juni 2012 werd u echter tegengehouden door gewapende mannen toen u op weg was naar het huis van A.(...) A.(...) S.(...), een reporter van de radio woonachtig te Yaqsid (een nabijgelegen wijk). U werd op het hoofd geslagen door één van de zes mannen en naar een onbekende plaats gebracht. U werd opgesloten in een kamer en na zonsondergang werd u eruit gehaald, vastgebonden aan een boom en geslagen. U herkende twee mannen van Al Shabaab die uw broer gedood hadden. De mannen zeiden dat u een afvallige was omdat u niet was ingegaan op hun vraag om hen te vervoegen. Om 1 uur 's nachts werd u terug in de kamer gestopt. Dit scenario herhaalde zich drie opeenvolgende nachten. Daarna kreeg u bezoek van een bebaarde man van 45 of 50 jaar oud. Hij vertelde u dat u werd gepijnigd om u te reinigen van de zonden van het verleden. U diende Al Shabaab te helpen de islam sterker te maken en ze gingen u contacteren als ze u nodig zouden hebben. Ze lieten u vrij met de boodschap dat u tegen niemand mocht vertellen waar u geweest was. U besloot het land te verlaten en dook tot uw vertrek onder in het district Abdi Aziz.

U reisde per vliegtuig naar Turkije, waar u twee weken later de boot naar Griekenland nam. Na een verblijf van 11 maanden in Griekenland reisde u met het vliegtuig naar België, waar u op 5 juni 2013 asiel vroeg.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw geboorteakte, de geboorteaktes van uw kinderen, een geboorteakte van een in België geboren en door u erkend kind van uw echtgenote, uw rijbewijs, uw badge van uw werk en een appreciatiebrief van uw baas neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en uw ganse leven in Karaan, Mogadishu te hebben gewoond. U woonde er samen met uw moeder, uw ondertussen overleden broer Y.(...), uw echtgenote en kinderen. In het kader van de asielaanvraag ingediend door uw moeder werd echter vastgesteld dat geen geloof kon worden gehecht aan haar afkomst uit en nationaliteit van Somalië. Logischerwijze kan dan ook aan uw beweerde Somalische afkomst en nationaliteit geen geloof worden gehecht. De beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die door het CGVS ten aanzien uw moeder werd genomen en die werd bevestigd door de RvV luidde als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen “vrees voor vervolging” in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kan volgende bedenking worden gemaakt. U heeft het niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Zo blijkt uw geografische, etnografische en politieke kennis over Somalië en uw kennis over de Somalische samenleving bijzonder beperkt.

U verklaarde namelijk uw geboorteplaats verlaten te hebben en u op een onbekend tijdstip gevestigd te hebben in het Karaan-district te Mogadishu (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 27 oktober 2011, p. 3). Het is dan ook merkwaardig dat u verklaarde dat u naast het Karaan-district met zijn wijken San'a en Arjantin (p. 3) geen enkel ander district in Mogadishu bij naam kon noemen (p. 3). U verklaarde voorts geen enkel andere wijk - naast de hoger door u genoemde 2 - of buurt in Mogadishu te kunnen benoemen (p. 3). U verklaarde daarnaast geen districten in Mogadishu te kunnen benoemen die grenzen aan zee (p. 4). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg “Kan u me iets vertellen over Mogadishu? De stad waar u woonde?” (p. 4) verklaarde u in eerste instantie de plaats Arjantin te kennen in het Karaan-district (p. 4). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal

vervolgens de vraag herhaalde "Kan u me iets vertellen over Mogadishu? De stad waar u woonde?" repliceerde u eenvoudigweg "Nee" (p. 4). U verklaarde dat uw echtgenoot, W.(...) Y.(...) M.(...), goederen laadde en loste in vrachtwagens als job (p. 5) doch u verklaarde niet te weten waar hij dit werk precies uitoefende (p. 5). U verklaarde voorts geen clans te kunnen benoemen die in Mogadishu resideren (p. 4). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg "Wonen er veel Abgal in Mogadishu" (p. 5) repliceerde u dit niet te weten (p. 5). Daarnaast beweerde u dat uw echtgenoot, W.(...) Y.(...) M.(...), tot de Wacaysle-subclan van de Abgal-clan behoort (p. 4-5) doch u kon de subsubclans van uw echtgenoot, W.(...) Y.(...) M.(...), niet benoemen (p. 4). Daarenboven verklaarde u niet te weten tot welke clangroep de Abgal-clan behoort (p. 5) en wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg of u ooit van de term 'Hawiye' hoorde verklaarde u merkwaardig genoeg van niet (p. 7). U beweerde verder geen clans te kunnen opnoemen die verwant zijn met de Abgal-clan (p. 5) en kon naast uw eigen subclan, Osman, en Wacaysle geen andere subclans van de Abgal-clan benoemen (p. 5). U kon naast de Abgal-clan geen enkele andere belangrijke clan in Somalië benoemen (p. 6) en verklaarde voorts de clan van uw schoondochter, F.(...) A.(...) O.(...) (O.V. nr. 6.753.061 – C.G. nr. 11/10733), niet te kennen (p. 6). U kon geen enkele krijgshoofd noch militie die in Mogadishu opereerde bij naam noemen (p. 6). U verklaarde naast de rebellengroep Al-Shabaab geen andere rebellengroep in Mogadishu te kennen (p. 6). U verklaarde verder niet te weten wie de controle had over het Karaan-district sinds de uitbraak van de burgeroorlog tot nu (p. 6). U verklaarde geen namen van milities of krijgshoofden te kennen die tot uw eigen Abgal-clan behoorden (p. 7). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u achtereenvolgens vroeg "Hoorde u ooit van een krijgshoofd die net zoals uw echtgenoot Y.(...)heette?" (p. 6) en "Hoorde u ooit van M.(...) S.(...) Y.(...)?" (p. 6) antwoordde u telkens van niet (p. 6) hetgeen toch zeer frappant is gezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt enerzijds blijkt dat M.(...) S.(...) Y.(...) een belangrijk krijgshoofd was in Mogadishu en het Karaan-district controleerde (zie informatie in administratief dossier), anderzijds gezien krijgshoofd M.(...) S.(...) Y.(...) tot de Abgal-clan behoort, de clan waartoe uzelf en uw echtgenoot zouden behoren volgens uw verklaringen (zie informatie in administratief dossier). U verklaarde verder niet te weten wanneer de burgeroorlog uitbrak in Somalië (p. 6) en wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg welke groeperingen en milities elkaar bevochten tijdens de Somalische burgeroorlog (p. 6) repliceerde u enkel Al-Shabaab te kennen (p. 6). U verklaarde voorts nog nooit gehoord te hebben van de termen 'Dir' en 'Darod' (p. 7). Uw gebrek aan kennis over het Somalische clansysteem in uw beweerde regio van herkomst ondergraaft in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw beweerde Somalische nationaliteit. Gestructureerde clancontacten bepalen immers het sociaal en economisch leven in Somalië en de kennis hiervan is onmisbaar voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. Daarenboven is het clansysteem in Somalië determinerend voor de opbouw van de samenleving. De groepsidentificatie met de clan en de daarmee gepaard gaande loyaliteit vormen de kern van de sociale organisatie. Het clanisme is een sociaal bindmiddel, evenzeer als het ter zelfde tijd een element van maatschappelijke repulsie is. "Genealogical lines of descent are taught to children from an early age. The family clan history is told and retold throughout life" (zie informatie in administratief dossier). Gezien uw ontoereikende kennis, zoals hierboven duidelijk blijkt, heeft u het niet aannemelijk kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven. Uw gevorderde leeftijd kan uw lacunaire kennis over uw beweerde land van herkomst, Somalië, uw beweerde woonplaats, Mogadishu, en uw beweerde clanbehoren niet vergoelijken gezien uw onwetendheden alledaagse, eenvoudige en primordiale zaken betreffen.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uw identiteit, nationaliteit en reisweg kan, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan. Voorts kan er opgemerkt worden dat ook ten aanzien van uw schoondochter F.(...) A.(...) O.(...) (O.V. nr. 6.753.061 – C.G. nr. 11/10733), een "weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus" genomen werd in het kader van haar asielaanvraag gezien ook de door haar beweerde Somalische nationaliteit betwijfeld wordt.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend. U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.”

De beslissing werd bevestigd door de RvV bij arrest van 20 maart 2012 en werd in kopie in bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

Bovendien dient gewezen op een aantal elementen in uw verklaringen die de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst en nationaliteit van Somalië versterken.

Vooreerst dient worden gewezen op een aantal discrepanties tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw familie inzake uw herkomst en origine. Zo beweert u dat u, net zoals uw vader, behoort tot de Jaji minderheid. Volgens de verklaringen van uw moeder en uw echtgenote zouden uw vader en u nochtans behoren tot de Wacaysle, een subclan van de Abgal (gehoorverslag CGVS H.(...) J.(...) H.(...), p. 4 en gehoorverslag CGVS, A.(...) O.(...) F.(...), p. 8). Zo ook verklaart u dat uw ouders beiden geboren zijn in Celdheere, provincie Galgadud. Uw moeder verklaarde echter dat zij net buiten Mogadishu in de bossen is geboren (gehoorverslag CGVS H.(...) J.(...) H.(...), p. 3).

Daarnaast moet worden vastgesteld dat, hoewel u weldegelijk een zekere kennis heeft over clans en clanstructuren in Somalië - kennis die eenvoudig verworven kan worden door zelfstudie -, uw kennis en verklaringen over de clan en de clanstructuren van u en uw familie discrepanties en fouten bevatten. Dit ondergraaft in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw beweerde Somalische nationaliteit. Gestructureerde clancontacten bepalen immers het sociale en economisch leven in Somalië en de kennis hiervan is onmisbaar voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. Daarenboven is het clansysteem in Somalië determinerend voor de opbouw van de samenleving. De groepsidentificatie met de clan en de daarmee gepaard gaande loyaliteit vormen de kern van de sociale organisatie. Het clanisme is een sociaal bindmiddel, evenzeer als het ter zelfde tijd een element van maatschappelijke afstoting is. “Genealogical lines of descent are taught to children from an early age. The family clan history is told and retold throughout life”.

U verklaart dat u tot de Jaji-minderheid behoort en stelt dat de Jaji een thuisland hadden in de regio van Mogadishu onder andere in de districten Abdi Aziz en Karaan. Jaji zouden ook een thuisland hebben in Adela, Warsheikh in de provincie Middle Shabelle en in Harardeere in de provincie Mudug. Uw thuisland en dat van uw vader, eveneens een Jaji, zou zich ook in Celdheere in de provincie Galgadud bevinden (CGVS, gehoorverslag dd. 14 oktober 2014 verder: CGVS, p. 18). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de Jaji, meer bepaald omdat zij een minderheid zijn, geen eigen grondgebied en thuisland hebben. Van een persoon die verklaart tot de Jajiminderheid te behoren kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij hiervan op de hoogte is.

Verder verklaart u dat uw moeder alsook uw ex- echtgenote behoren tot de Wacaysle, een subclan van de Abgal clan, die de Jaji onder hun bescherming hebben genomen (CGVS, p. 6, 7, 9). U verklaart dat u de clanlijn van uw moeder beter kent dan uw eigen clanlijn en geeft aan dat haar clan volgens de Abgal < Mudulud < Hirab < Hawiye lijn loopt (CGVS, p. 7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de Wacaysle clanlijn via de Abgal < Gurgate < Bah Girei < Hawiye lijn loopt. U stelt ook dat de Abgal subclan Wabudan de subclans Daoud, Danweyne en Dole omvat (CGVS, p. 18). Uit beschikbare informatie blijkt echter dat de Wabudan de subclans Daoud, Rer Mattan en Mohamed Muse omvat. Danweyne wordt in de beschikbare informatie niet teruggevonden als een van de subclans van de Wabudan.

Vervolgens moet ook worden vastgesteld dat u, hoewel u weldegelijk blijk geeft van een algemene kennis van uw regio van herkomst en woonplaats, niet kan antwoorden of foutief antwoordt op een aantal vragen die uw dagelijkse leefwereld betreffen en die u gezien uw voorgehouden profiel nochtans (correct) zou moeten kunnen beantwoorden.

U verklaart sinds 2008 te werken voor Radio Banadir te Mogadishu. U werkte er als chauffeur van de directeur en van enkele reporters (CGVS, p. 4). Hoewel u als chauffeur werkte blijkt u de namen van enkele hoofdwegen in Mogadishu niet of niet correct te kunnen weergeven. De naam van de weg die uw district Karaan en het district Yaqsid scheidt kan u niet met zekerheid weergeven (CGVS, p. 12). U denkt dat deze de Via Uganda of de Via Huzani is. Via Uganda ligt volgens de beschikbare informatie evenwel in het Hamar Jab-Jab district en loopt verder door in het district Wabeeri. Beide districten liggen niet in de nabijheid van het district Karaan (CGVS, P.15). De weg tussen Karaan en Yaqsid is de Mogadishu Road. U verklaart eveneens dat deze weg naar het Banadir Hotel gaat, maar ook dit is niet correct. Als u gevraagd wordt naar de weg tussen het district Karaan en het district Shibus, zegt u dat dit

ook dezelfde weg is. Volgens u wordt deze weg ook de Sheikh Muhadin weg genoemd. Uit beschikbare informatie blijkt dat de weg die naar het Banadir Hotel gaat en die loopt tussen de districten Karaan en Shibis de Sanaa Road is genaamd (CGVS, 12). Als u wordt gevraagd naar de betekenis van Cidima Qalabka Sida (Military forces Road) stelt u dat het gaat om gewapende militairen (CGVS, p. 21), terwijl dit de naam van de weg is gelegen tussen het district Karaan en het district Huriwa.

Tenslotte moet worden gesteld dat ook in het kader van de asielaanvraag ingediend door uw echtgenote A.(...) O.(...) F.(...) werd vastgesteld dat geen geloof kon worden gehecht aan haar afkomst uit en nationaliteit van Somalië. De beslissingen van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die genomen werden ten aanzien van uw echtgenote A.(...) O.(...) F.(...) en uw kinderen werden eveneens in kopie in bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

Gelet op wat voorafgaat, blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw nationaliteit, afkomst en uw asielmotieven, zodat u ter zake de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerdde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

De door u neergelegde documenten (employee card, appreciatie van uw baas, uw rijbewijs, geboorteaktes van u en uw kinderen) wijzigen niets aan bovenstaande beslissing. Documenten hebben enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, wat in casus niet het geval is. Daarnaast blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat een grote verscheidenheid aan Somalische documenten gemakkelijk bekomen kan worden door onofficiële kanalen zowel in Somalië als in vele andere landen in de regio en dat documenten vaak openlijk te koop worden aangeboden op markten. Documenten uit niet-officiële bronnen zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te verkrijgen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw nationaliteit, herkomst en relaas te herstellen. Wat betreft de door u voorgelegde geboorteaktes op naam van uw kinderen N.(...) C.(...) W.(...) Y.(...), M.(...) C.(...) W.(...) Y.(...), M.(...) C.(...) W.(...) Y.(...), Q.(...) C.(...) W.(...) Y.(...), I.(...) C.(...) W.(...) Y.(...), en M.(...) C.(...) W.(...) Y.(...), is het daarenboven opmerkelijk dat deze attesten, hoewel u verklaart dat u ze allemaal heeft aangevraagd en afgehaald op hetzelfde moment, een verschillende datum van uitgifte hebben (respectievelijk op 8 november 2008, 24 oktober 2008, 8 juni 2010, 5 februari 2000, 5 oktober 2000 en 10 november 2003). U kon hiervoor geen verklaring geven (CGVS, p. 16).

De informatie waarop het CGVS zich baseert werd in kopie bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, op het feit dat het, gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw Somalische herkomst, niet aangewezen is dat u naar Somalië zou worden teruggeleid."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de “*Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen*”, B.S. 31 december 1980; *Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; Schending van de zorgvuldigheidsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk motiveringsverplichting; Schending van artikel 48/6 Vreemdelingenwet; Schending van artikel 17 § 2 Koninklijk besluit d.d. 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*”.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

2.5. Verzoeker steunt zijn asielrelaas gedeeltelijk op dezelfde feiten die zijn beweerde echtgenote A.O.F. en zijn beweerde moeder H.J.H. in het kader van hun asielrelaas aanhaalden, en voegt hieraan onderscheiden, persoonlijke asielmotieven toe. Derhalve heeft de commissaris-generaal, wat betreft deze gemeenschappelijk ingeroepen asielmotieven, geheel terecht naar de motivering van de weigeringsbeslissingen van verzoekers beweerde echtgenote en moeder verwezen. De bevoegdheid van de Raad is immers wat betreft de gemeenschappelijke asielmotieven beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen ter deze en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst. Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag van beweerde familieleden zijn afgelegd. Immers dienen de asielinstanties, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, alle objectieve gegevens na te gaan die zij nodig hebben om een beslissing te kunnen nemen.

2.6. De ter terechtzitting neergelegde medische attesten van verzoekers moeder (zie brief van 12 maart 2015 met dezelfde bijlagen) kunnen hieraan niet verhelpen nu deze vrij algemeen zijn opgesteld door een huisdokter en bovendien niet kan verbazen dat een persoon van 83 jaar geheugenproblemen heeft. Hoe dan ook blijkt uit wat volgt, dat ook los van de beslissingen inzake de nationaliteit van verzoekers moeder, hijzelf ook is ondervraagd en evenmin kan overtuigen. Ten slotte blijkt ook evenmin dat de Somalische nationaliteit van verzoekers echtgenote A.O.F. aannemelijk was.

2.7. Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat verzoeker nog na de dood van zijn broer in 2010 beweerdelijk nog bijna 3 jaar in Mogadishu is gebleven zodat de beweerde moord door Al Shabaab alleszins geen directe vluchtaanleiding voor hem is geweest en aldus evenmin kan worden ingezien waarom de rest van de familie dan moest vluchten.

2.8. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.9. Aangezien verzoeker verklaart in 1978 geboren te zijn in Karaan, Mogadishu en heel zijn leven daar gewoond te hebben tot zijn vlucht in 2012, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij opgegroeid is en ongeveer vijfendertig jaar in Mogadishu, Somalië heeft gewoond. Verzoeker was sinds 2008 daarenboven chauffeur voor de radio Banadir, hij *“vervoerde de verslaggevers en was ook de chauffeur van het hoofd van de radiozender”* (gehoor p. 4) zodat hij alleszins over een uitstekende geografische kennis van zijn woon- en werkomgeving, beiden in Mogadishu dient te beschikken. Verzoeker is tevens zes maanden naar een privé-school gegaan en heeft drie jaar koran lessen gevolgd. Verzoeker is twee keer gehuwd en heeft zes kinderen. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker herinneringen heeft aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving en dit nauwgezet kan toelichten.

2.10. Verzoekers verklaringen zijn vooreerst zeer ernstig tegenstrijdig met deze van zijn beweerde familieleden. Verzoeker verklaart evenmin in het verzoekschrift waarom hij meent dat zijn moeder in Celdheere geboren is terwijl zij stelt dat ze net buiten Mogadishu in de bossen geboren is, noch verklaart hij waarom hij stelt dat hij en zijn vader van de Jaji minderheidsclan zijn, terwijl zowel zijn vrouw als zijn moeder menen dat verzoeker en zijn vader tot de Wacaysle, Abgal behoren. Bovendien kan tevens worden vastgesteld dat verzoeker zijn eigen minderheidsclan verkeerdelijk een thuisland toelicht, noch zijn moeders clanlijn correct kan toelichten terwijl hij die beweerdelijk beter kent dan zijn eigen clanlijn, noch de subclans van de Wabudan, de in zijn buurt meest voorkomende clan, gedegen kan toelichten (gehoor p. 18). Indien verzoeker daarenboven vier jaar chauffeur is geweest en hiertoe *“af en toe”* dan wel *“vaak”* ging slapen in het district Shibiz waar de radio gelegen was, dan is niet ernstig dat verzoeker de weg tussen het Karaan district waar hij woonde en het Shibiz district, verkeerd aanduidt, noch de weg vanuit Karaan naar het district Yaqsid correct kan duiden terwijl hij daar beweerdelijk *“heel vaak”* kwam (gehoor p. 12) en de weg vanuit het district Karaan naar het district Huriwa zelfs niet herkent wanneer deze hem voorgelezen wordt. Zoals ook werd vastgesteld bij de beoordeling van de overige familieleden van verzoeker, en niettemin verzoeker hiertoe uitgebreid de kans kreeg kan ook verzoeker niet aantonen bekend te zijn met Somalië en is ook zijn Somalische herkomst noch nationaliteit aannemelijk.

2.11. De door de commissaris-generaal correct weergegeven ernstige tegenstrijdigheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Aan verzoeker werden zowel open als concrete vragen gesteld die peilen naar geografische, etnologische en sociopolitieke bijzonderheden die eenieder die afkomstig is van Mogadishu, Somalië moet kennen. De hoger besproken flagrante tegenstrijdigheden en onwetendheden betreffen bovendien elementaire, dagdagelijkse en eenvoudig waarneembare zaken die eenieder die vijfendertig jaar in Mogadishu heeft gewoond en er bovendien als chauffeur heeft gewerkt, zou moeten kennen, *quod non in casu*.

2.11.1. Verzoeker kan dit geenszins afdoen als dat hij *“hier en daar niet gedetailleerd kon antwoorden”* en dat de *“de ingeroepen inconsistenties/ommissies te licht weger”*, noch kan hij aanvoeren dat hij *“bijzonder veel weet over Somalië”* nu zijn kennis op diverse punten ernstig foutief en uitermate

onwetend is. Bovendien kan uit het ontbreken van enige motivering op andere punten niet worden gededuceerd dat deze kennis waarachtig zou zijn, doch enkel dat de commissaris-generaal het niet nuttig achtte om deze antwoorden nog verder te onderzoeken dan wel te betrekken in de motivering.

2.12. Indien de Raad niet betwist dat de werking van de diverse aspecten van het geheugen complex is en de cognitieve werking kan gehinderd of gestimuleerd worden dan adstrueert verzoeker niet dat hij ernstig getraumatiseerd zou zijn, Verzoekende partij kan dit niet zonder meer aanvoeren zonder *in concreto* aan te tonen waarom zij eenvoudige vragen over de eigen leefwereld niet kan beantwoorden (*in casu* de eigen etnie, het dorp en de regio, de nabijheid van een weg bij haar dorp, de rivier, de oorlogvoerende partij en de omliggende dorpen) maar wel lijstjes kan van buiten leren. De vaststelling dat het geheugen wordt beïnvloed door culturele, gender of trauma's wordt evenmin betwist. Indien voorts nog kan aangenomen worden dat eenvoudige herinneringen over de jaren heen aan kracht verliezen, dan wordt echter niet aangetoond dat verzoekers identiteitskenmerken en belangrijke en frequente levensgebeurtenissen aan belang inboeten of dat er redenen zijn waarom dergelijk feiten, die omwille van het terugkerend karakter of omdat het eenvoudige zichtbare gegevens betreffen, niet langer in het geheugen aanwezig zijn. *In casu* betreffen de tegenstrijdigheden tevens foutieve verklaringen over feitelijke gegevens in het licht van de objectieve informatie, waaronder de situering van dorpen en eigen clanindeling, zodat verzoeker bezwaarlijk kan aanvoeren dat een bepaalde psychologische en emotionele toestand het hem onmogelijk maakt hierover correcte verklaringen af te leggen nu deze kennis geenszins gelinkt is aan de thans voor het eerst aangevoerde traumatische ervaringen. Verzoekende partij blijft theoretisch nu niet wordt toegelicht welke geestelijke aandoening een stoornis zou veroorzaken in het geheugen van verzoekende partij.

2.13. Verzoekers opmerkingen zijn daarenboven laattijdig nu blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker in de loop van zijn asielpcedure nooit gewag heeft gemaakt van traumatisering, niettemin er uitdrukkelijk werd aangegeven dat problemen gemeld moesten worden en bovendien zowel verzoeker zelf als de raadsman die hem bijstond, de gelegenheid kregen om bijkomende opmerkingen te maken, doch dit niet hebben gedaan (gehoor p. 22, p. 25). Per hypothese dat fouten en tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen te wijten zouden zijn aan zijn toestand ter verhoor, *quod non*, is het dan ook onaanvaardbaar dat verzoeker hier niet op gewezen zou hebben. Verzoeker biedt aldus dan ook geen aannemelijk verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen. Verzoeker beperkt zich tot het maken van losse medische en psychologische beweringen, doch brengt geen enkele indicatie aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat verzoeker zijn concrete verklaringen zouden zijn aangetast door een beweerde doch niet aangetoonde getraumatiseerde toestand.

2.14. De Raad stelt vast dat deze conclusies uitgebreid en correct werden gemotiveerd in de bestreden beslissing. Derhalve heeft het Commissariaat-generaal wel degelijk verzoekers asielaas op zijn individuele merites beoordeeld en kan geenszins beweerd worden dat er geen rekening werd gehouden met de feitelijke toedracht van het relaas of dat er enkel verwezen werd naar algemeen beschikbare informatie, noch dat de beslissing niet op correcte juridische wijze werd gemotiveerd.

2.15. De Raad herhaalt dat de loutere kennis van de Somalische taal onvoldoende is om aannemelijk te maken dat verzoeker van Somalische nationaliteit en afkomst zou zijn. De taal is immers slechts een aspect dat een herkomst kan aantonen. Bovendien komt de Somali-bevolkingsgroep niet enkel in Somalië voor maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen en is na de val van het Siad Barre-regime over de gehele wereld uitgeweken. Daarenboven houdt het spreken van de Somalische taal niet noodzakelijk in dat men ook geboren is en altijd verbleven heeft in Somalië nu talen ook elders aangeleerd kunnen worden.

2.16. Aangaande de documenten verwijst de Raad naar de correcte motivering van de commissaris-generaal. Verzoeker voert hiertegen geen verweer zodat deze onverminderd overeind blijft.

2.17. De commissaris-generaal dient, teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de kandidaat-vluchteling zich bevindt, alle gegevens te onderzoeken die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen. Dit onderzoek houdt ook de vergelijking in van verzoekers verklaringen afgelegd op het CGVS met eerder afgelegde verklaringen, en met alle elementen, documenten en objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier, zowel vóór, tijdens of na het CGVS-verhoor. Geen regelgeving verplicht de commissaris-generaal dit onderzoek te voeren tijdens de afname van het gehoor, noch dient hij bij het horen van verzoeker te speculeren of te anticiperen op mogelijke maar

(nog) niet onderzochte tegenstrijdigheden tussen de afgelegde verklaringen. Derhalve kan geen schending van artikel 17, §2 van het K.B. van 11 juli 2003 worden aangenomen.

2.18. Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven, alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen, zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag, de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen, en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Verzoeker voldoet hier geenszins aan.

2.19. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkningen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.20. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.21. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoont noch aannemelijk maakt. Verzoeker toont niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoeker maakt zijn asielrelaas niet geloofwaardig nu zijn Somalische nationaliteit en herkomst niet geloofwaardig werden bevonden en zijn verklaringen dermate onvoldoende zijn dat slechts kan worden vastgesteld dat hij geen band heeft met dit land. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.22. Verzoeker vroeg tevens in ondergeschikte orde de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, en hij geenszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

2.23. De overige documenten en argumenten vermogen niet deze vaststellingen te wijzigen.

2.24. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien mei tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK